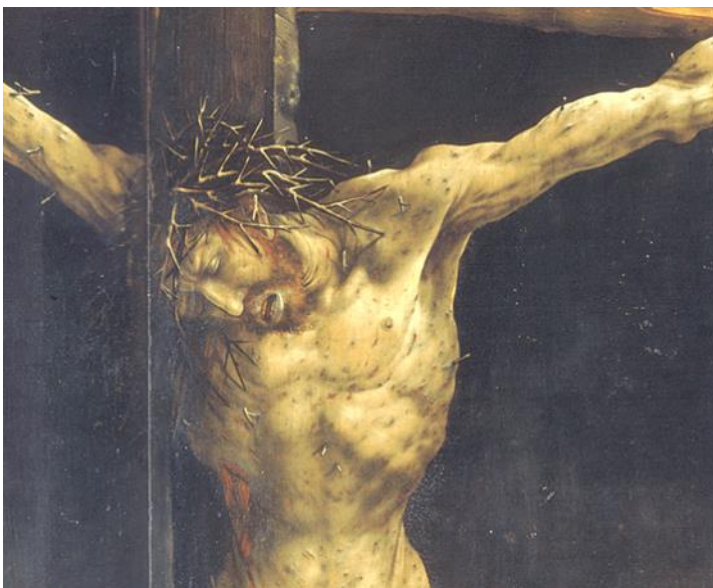

ÚVODNÍ SLOVO O BÁSNÍCH A PŘEBÁSNĚNÍ

Doslova až pod nos mi díky péči jednoho z dobrých lidí, kterými jsem obklopen, přistála nedávno útlá knížka z produkce Karmelitánského nakladatelství. Nese název *V kříži najdu vše, co hledám*. Latinské verše připisované Arnulfovi z Lovaně (asi 1200–1250), ale také třeba Bernardovi z Clairvaux (oba byli cisterciáci, Bernard o necelé století starší), opěvují postupně nohy, kolena, ruce, ránu v boku, hrud', srdce a tvář zmučeného Krista. Text, který se zachoval v řadě variant a pod několika různými názvy, kongeniálně přebásnil biskup a nedávný jubilant Josef Hrdlička. Myslim, že především sobě pro radost.

Papež Jan Pavel II. vyzýval u příležitosti jubilea roku 2000 všechny křesťany ke kontemplaci Kristovy tváře. V textu zmíněné básně dostáváme cosi jako návod. Ukázněné, formě podřízené verše nejsou prostě přeloženy, ale přebásněny. Latinský a český text vedle sebe nabízejí, po vynaložení jisté námahy s překladem, dvojí

zážitek: estetický, ale také – a možná především – duchovní. Před očima se nám neodvívá krvavý děj pašijí. Pohled postupně zaostruje na jednotlivé části zmučeného těla. Dramatičnost tentokrát nevyplývá ani tak z děje, ale ze zacílení pozornosti, z prohlédnutí, z uvědomění si.

Za pár dní budeme slavit Velikonoce a také uzavírat své postní snažení. A snad právě tohle bylo jeho cílem. Postupně, část po části propátrávat svůj život a ostře při tom nasvítit vše, co bývá obvykle zasuto v příšeří. Znovu v sobě probudit citlivost pro bolest druhého, nebát se podstoupit námahu v upřímné snaze porozumět a v podrobení se požadavkům a řádu formy vytvořit z vlastního života ne kopii, ne překlad, ale přebásnění toho jediného následováníhodného vzoru.

Přeji vám všem požehnané Velikonoce, ničím nerušenou radost ze vzkříšení a mnoho krásných chvil při vytrvalém psaní básně vlastního života.

P. Pavel Tobek

Z OBSAHU

Aktuality	02
Pastorační rada farnosti	08
Sedlecká farnost	09
Církevní mateřská škola	10
Charita	11
Napsali jste...	
Duchovní obnovy žen a mužů	12
Seminář o evangelizaci	14
Duchovní obnova s P. Tobkem	14
Brigáda na omítkách arciděkanství	15
Boží peníze	15
Tvůj život inspiruje	16
Dvě pohádky	16
Rozhovor s Janou Klingeroovou	19
Fejeton	21
Velikonoční bohoslužby	22
Kalendář akcí	23

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín
3/2022

Vydáno: 3. 4. 2022

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná
Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 20. 4. 2022

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či
setkání s knězem, chcete navázat kontakt
s naším společenstvím nebo se třeba jen
zeptat na cokoli ohledně křesťanství, nevá-
hejte se obrátit na duchovního pastýře
farnosti:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

AKTUALITY

Hledáme provozního ředitele

Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná
Hora hledá kandidáta na pozici Provozní ředitel.

Náplň práce:

- * tvoří a implementuje hospodářské a finanční strategie farnosti v oblasti cestovního ruchu, obnovy památek, správy nemovitostí aj.,
- * spolurozhoduje o dalších investicích, uzavírá klíčové obchodní smlouvy,
- * stanovuje finanční rozpočet a zajišťuje jeho realizaci,
- * operativně řídí provoz farnosti,
- * vede, motivuje, kontroluje a hodnotí tým svých podřízených,
- * spolupracuje s ekonomickou radou farnosti,
- * komunikuje s externími partnery.

Nabízíme:

- * manažerskou pozici,
- * přátelské pracovní prostředí,
- * možnost seberealizace,
- * práci na plný nebo zkrácený úvazek,
- * pracovní smlouvu na dobu určitou s výhledem na dobu neurčitou,
- * pět týdnů dovolené,
- * stravenkový paušál,
- * nástup možný ihned.

Požadujeme:

- * minimálně středoškolské vzdělání (obory ekonomika nebo obnova památek výhodou),
- * zkušenosti s vedením lidí podmínkou,
- * ekonomický přehled podmínkou,
- * právní povědomí,
- * analytické myšlení, proaktivní přístup k řešení problémů,
- * pozitivní vztah k církvi a schopnost akceptovat specifika církevního prostředí,
- * řidičský průkaz skupiny B,
- * angličtina slovem i písmem výhodou.

Svůj autentický motivační dopis a strukturovaný životopis zasílejte do 10. dubna 2022 na adresu julie.nemcova@khfarnost.cz. Do životopisu uveďte svůj souhlas se zpracováním a uchováním vašich osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb. za účelem výběrového řízení. Bez tohoto souhlasu nebudeme moci vaše materiály zpracovat.

-red-

Pravidelné mše v Třeboníně

Od 3. dubna začínají nedělní mše svaté v kostele svatého Matouše v Třeboníně v 11:00. V křesetické farnosti zůstává mše svatá v 7:30.

-red-

Příležitost ke svátosti smíření

Ke svátosti smíření bude možné přistoupit na Květnou neděli, 10. dubna, od 14:00 do 16:00 v kostele svatého Jakuba. Zpovídat budou P. Damián Vrchovský, P. Dmytro Romanovský, P. Pavel Tobek a P. Jan Uhlíř.

Další příležitost nabízí také sedlecká farnost, která chystá v pátek 8. dubna od 16:30 kající pobožnost v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele. Více informací najdete v pozvánce na straně 9.

-red-

Křížová cesta v parku pod Vlašským dvorem

Namísto ulicemi města projdeme letos křížovou cestu na terasách parku pod Vlašským dvorem. Na Velký pátek, 15. dubna, ve 21:00 se stanou Golgotou, na kterou Pán Ježíš nesl svůj kříž. Jednotlivá zastavení budou doprovázena četbou z Písma, meditačním zamyšlením a hudbou z filmu Umučení Ježíše Krista, jejichž výběr a sepsání zajistil bohoslovec Michal Šramko.

Po schodech a terasách se během pobožnosti bude pohybovat pouze kněz s asistencí, lid zůstane pod terasami (v místech kde stojí altán) a bude se na křížové cestě podílet odsud; pro ty, kdo nevydrží celou dobu stát, bude připraveno několik míst k sezení.

-red-

Příležitosti k získání plnomocných odpustků

Během velikonočních svátků lze za dodržení obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky při úkonech, kterých se většina z nás svou přítomností na liturgii účastní, proto je na tomto místě připomínáme, abychom je mohli případně využít.

Například se plnomocný odpustek uděluje věřícímu, který se během liturgie o Velkém pátku zbožně účastní adorace kříže, nebo věřícímu, který na Velký pátek vykoná pobožnost křížové cesty či prostřednictvím televizního či rozhlasového přenosu zbožně sleduje křížovou cestu vedenou Svatým otcem. Rovněž se plnomocný odpustek uděluje věřícímu, který při slavení velikonoční vigilie (nebo o výročním dni svého křtu) obnovuje jakoukoli právoplatně schválenou formou křestní sliby. Další příležitosti k získání plnomocného odpustku je zbožné přijetí pozhennání Urbi et Orbi (městu a světu) udělovaného Svatým otcem.

Obvyklými podmínkami pro získání odpustku je vyloučení zalíbení v hříchu, přijetí svátosti smíření, přijetí svátosti Eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce.

-red-

Křest katechumenů

O velikonoční vigilií budou u Svatého Jakuba pokřtěni tři katechumeni: Petra Kopecká s Martinem Rathouzem, kteří se připravují na svátost manželství, a student Daniel Kreisinger. Všichni tři pak v neděli 19. června v Sedlci přijmou svátost biřmování.

-red-

Ukončení modliteb za rodiny se svatým Josefem

Při mši svaté na Boží hod velikonoční zakončíme více než roční Modlitby se svatým Josefem, při kterých po našich domácnostech putovala Svatojosefská svíce a také deník, do kterého jsme reflektovali svůj čas strávený v modlitbě u této svíce. Svíčku postavíme k nohám sochy svatého Josefa v chrámu svaté Barbory. Deník se záznamy uschováme a při farním dnu (29. května) jej nabídneme všem farníkům k pročení a prohlédnutí.

-red- 03

Farní zájezd do západních Čech

Přihlášky na farní zájezd do západních Čech, který se plánuje na 14.–15. května, se uzavírají ve čtvrtek 14. dubna. Pokud máte zájem vypravit se na společnou cestu do Nové Role, Lokte, Bečova nad Teplou, Teplé, Plasů a Mariánské Týnice, nezapomeňte se včas přihlásit u Moniky Trdličkové na e-mailu monicatrd@seznam.cz nebo osobně v kostele. Vzor závazné přihlášky najdete v předchozím vydání Zpravodaje. Cena zájezdu činí 1 500 korun na osobu (zahrnuje dopravu, nocleh se snídaní, ne však vstupy a pojištění), termín úhrady je 30. duben.

-red-

Jak budou naše kostely otevřené veřejnosti

Farní kostel svatého Jakuba se otevře návštěvníkům od Velkého pátku do Velikonočního pondělí (viz přehled na straně 22), kdy bude přístupný, aby se zde lidé mohli zastavit, pomodlit anebo jinak v tichosti čerpat z atmosféry křesťanských Velikonoc. Následující sobotu, 23. dubna, v Kutné Hoře oficiálně začíná turistická sezóna, takže kostel bude od tohoto data otevřený pro návštěvníky každý víkend, o letních prázdninách pak denně. V září se otevírací doba přizpůsobí situaci.

V kostele Matky Boží se nyní dokončují klíčové práce, kostel bude moci od začátku května sloužit liturgii. Budou se zde konat květnové a říjnové středeční bohoslužby a také fatimské pobožnosti se mši svatou každou první sobotu v měsíci. V plánu je také otevřít zádveři kostela pro kolemjdoucí, toto pozvání se bude přizpůsobovat dalšímu průběhu prací na opravách kostela. Návštěvu kostela s průvodcem si lze také objednat (alespoň dva týdny předem) v Infocentru u chrámu svaté Barbory (e-mail: info@khfarnost.cz, tel.: 775 363 938).

-red-

Svatovojtěšská pouť v Libici nad Cidlinou

V sobotu 23. dubna se koná pouť ke svatému Vojtěchu do jeho rodiště v Libici nad Cidlinou. Tamní kostel bude otevřený od 9:00 k adoraci a modlitbě, k dispozici bude také zpovědník. V 10:00 zde bude otec biskup Jan Vokál slavit poutní mši svatou. Po jejím skončení se společně poputuje na místa slavníkovského hradiště, kde poutníci vyslechnou Boží slovo a přijmou svatovojtěšské požehnání. Po skončení bohoslužebného programu bude možnost občerstvení z vlastních zásob a přátelského setkání účastníků pouti. V případě zájmu o společnou cestu z Kutné Hory kontaktujte P. Jana Uhlíře (tel.: 777 339 233).

Každou poslední sobotu v měsíci se v Libici koná také modlitební nověna za nová povolání k duchovnímu stavu. Mše svatá je v tyto dny slavena rovněž od 10:00.

-red-

Pouť za rodiny na Roztěži

V neděli 1. května přijmete pozvání na pouť k Panně Marii do Roztěže, kde se u kapličky nad pramenem budeme společně modlit za rodiny v naší farnosti. Ve 14:30 začneme modlitbou růžence, na kterou v 15:00 naváže mše svatá s májovou pobožností. Po jejím skončení ještě můžeme zůstat, popovídat si a občerstvit se z vlastních zásob: podělíme se o to, co si přinese a přiveze. Bude také možnost opéct si na ohni špekáčky, které si špekáčkožrouti mohou rovněž přinést ve svých batůžcích. Přejme si příznivé počasí, ale připravme se i na chladnější nebo deštivou variantu (v případě deště se oheň rozdělovat nebude).

Cestovat můžeme každý po vlastní ose, nebo se přidat k organizované pěší či cyklistické výpravě; prosíme, přihlaste se předem u jejich vedoucích. Pěší poutníky povede František Malík (tel.: 724 932 554), na cestu se vydají v 11:30 od kostela svatého Jakuba. Cyklisté pod vedením Ladislava Vokouna (tel.: 602 668 820) vyrazí ve 13:30 rovněž od farního kostela. Autobusová doprava zajištěna nebude, kdo potřebuje odvézt autem, ale nemá vlastní možnost, může se do 24. dubna přihlásit u Kaťetiny Grenarové (tel.: 733 624 786).

-red- 04

Farní den

Na základě shody v pastorační radě byl termín farního dne přesunut na neděli 29. května. Ten den v naší farnosti přistoupí osm dětí k prvnímu svatému přijímání, oslava této události bude tedy spojena se setkáním celé farní rodiny. Místem konání bude kromě farního kostela také klášter svaté Voršily, pokud nám bude přát počasí, využijeme zejména klášterní zahradu. Podrobnosti o programu přineseme v příštím vydání Zpravodaje.

-red-

Úklid kostela svatého Jakuba

Kombinace několika okolností vedla k současné situaci ohledně úklidu farního kostela, o kterém lze momentálně říci, že nefunguje. S uvolněním protiepidemických opatření a také s ukončením stavebních prací v kostele se však můžeme opět s vervou pustit do práce a obnovit systém střídání dobrovolnických úklidových čet. Obnovit a doplnit je ovšem potřeba i samotné skupinky; řadě těch, kdo ještě před pár lety nesli tuto službu na svých bedrech, zkrátka notně ubývají síly.

Prosíme proto všechny, kdo jsou ochotni přiložit ruku k dílu a čas od času uklidit farní kostel, aby se nejlépe do Velikonoc přihlásili u koordinátorky této služby, Anny Hylské (tel.: 731 598 862).

Při pravidelném, čtrnáctidenním úklidu se vymetají lavice a zametá podlaha, utírá se prach, vysávají koberce a podle potřeby se uklízí také okolí kostela. Ideální je, když se v úklidu střídá šest skupin po alespoň čtyřech lidech; pak vychází (asi dvouhodinová) služba na každou skupinu zhruba čtyřikrát do roka. Důležité je, že pevný čas úklidu není stanoven, každá skupinka si ho může v daném rozmezí určit sama, podle možností svých členů.

-red-

Příměstský farní tábor

I letos bude pro nejen farní děti od šesti let připraven týden plný her a dobrodružství. Uskuteční se od 15. do 19. srpna převážně na církevním gymnáziu a přilehlé klášterní zahradě. Koordinátorkou a kontaktní osobou bude i tentokrát Patricie Koubská (e-mail: patricie@koubska.com, tel.: 723 234 931). Podrobnosti včetně instrukcí k přihlášení se dočtete v příštím vydání Zpravodaje.

-red-

Synoda ve farnosti vyvrcholila v půlce března: co bude dál?

Slovíčko synodalita nám zpočátku bylo jakýmsi „kamenem úhelným“, stále jsme o něj zakopávali a jen pomalu a postupně jsme se obrušovali a snažili se chápat, co slovo znamená a jakým způsobem promlouvá přímo k nám. Když na začátku prosince pastorační rada absolvovala „pilotní setkání“ a na jeho základě pak skrze osobní svědectví zvala všechny členy farnosti, aby se zapojili a vytvořili diskusní skupiny, začala tato aktivita dostávat konkrétní obrysy. Pomohla tomu také prostorová instalace, umístěná v kostele, s níž jsme mohli lépe zaměřit svou pozornost na nabízená témata a snáze se rozhodnout pro osobní zapojení.

Navzdory nelehkému hledání, jak synodalitu v naší farnosti uchopit (a nebo možná právě díky němu), zde nakonec vzniklo dvacet diskusních skupin, do kterých se zapojilo na sto lidí. Řada skupinek vznikla na půdorysech již existujících společenství, zapojili se však i lidé, kteří dosud k žádnému nepatřili. Některé skupiny vznikly zcela nově, přičemž v několika případech se synodální skupinka přetavila v nové společenství. Za zmínku stojí účast pedagogů, kteří spolu diskutovali na církevním gymnáziu. Připojili se také lidé, kteří se necítí být příslušníky církve a přinesli osvěžující pohled zvenčí. Ve výsledku jsme pokryli téměř všechna témata, která byla v nabídce. Velký dík za koordinaci skupin patří Marii Slavotínkové, která se této službě ujala a přes všechny překážky nás celým procesem provázela a povzbuzovala. ►

Výstupy ze skupinek jsme pomocí formulářů odeslali diecéznímu týmu a pracovali jsme s nimi také v pastorační radě. Ta prošla všechny odpovědi a vytvořila z nich jakousi syntézu podnětů, otázek, postřehů a příspěvků, které jsou důležité pro život naší farnosti. Pro začátek je zjednodušila do stručných hesel, která slouží k symbolickému zachycení výsledků farní etapy synodálního procesu. Hesla rozdělila do čtyř skupin, uvedených těmito otázkami: Čím naše společenství žije? Co naše společenství trápí? Z čeho má naše společenství radost? O čem naše společenství sní a po čem touží?

V neděli 13. března jsme tyto otázky i heslovité odpovědi na ně přinesli do kostela svatého Jakuba, abychom farní etapu synody symbolicky završili. V liturgii mše svaté jsme vycházeli právě z výstupů synodální diskuse. Zapojili jsme je do úkonu kajícího. Moderátoři diskusí skupin připravili přímluvy, které sami přednesli.

A v závěru mše svaté jsme všechna hesla položili ke čtyřem bočním oltářům v našem kostele. Zůstanou zde po několika následujících týdnech, abychom je měli na očích a aby nás podněcovaly k dalším úvahám, rozhovorům, sdílení a úsilí pokračovat ve společné cestě dále.

Zabývat se ale samozřejmě budeme i podrobnými výstupy z diskusních skupinek. Pastorační

rada je ve spolupráci s moderátory skupin zpracuje do jakési mapy či strukturovaného seznamu, ze kterého bude v budoucnu vybírat podněty vhodné k řešení v dané situaci. Některé nápady bude možné realizovat hned – koneckonců, několik jich přispělo k drobným změnám okamžitě (chvilka ticha před jednotlivými přímluvami, židličky pro děti před prvními lavicemi, občasné angažmá kytary a rytmické hudby při nedělní mši svaté...) – s jinými půjdeme ještě dlouhou cestu. Vybraná témata bychom rádi v příslušnou chvíli znovu otevřeli v širší diskusi v celé farnosti, respektive v malých společenstvích a skupinách podobných těm synodálním.

Věřme, že společně a pod vedením Ducha svatého budeme v naší farnosti postupně naplňovat naše touhy, uzdravovat bolesti a prohlubovat radosti i autenticitu našeho života s Kristem v církvi.

Kateřina Grenarová

Podpořte stavbu kláštera bosých karmelitek v Drastech u Prahy

Od roku 2018 obnovují sestry bosé karmelitky hospodářský dvůr v Drastech, aby mohl sloužit částečně jako klášter, částečně pro veřejnost. Od roku 2020 zde provizorně bydlí v budoucím domě pro hosty, aktuálně probíhá stavba kláštera a kaple. Vlivem pandemie covidu musely ukončit provoz kamenné prodejny s vlastnoručními výrobky a začaly provozovat e-shop galerie.karmeldrasty.eu. Nabízí krásné svíčky a paškály, přání, křestní roušky, kříže, kroupenky, růžence a mnoho dalšího, mů- ►

žete si vybrat z dárků ke křtu, biřmování či svatbě. Prodej výrobků je důležitým zdrojem pro živobytí této řeholní komunity.

Finanční zdroje však sestry potřebují i k samotnému dokončení stavby kláštera, které je v tuto chvíli velmi nejisté. Stavbu můžete podpořit přímo, modlitbou či pomocí při brigádách, příspěvkem na účet 115-3844130247/0100 nebo zakoupením některého ze stavebních prvků kláštera. Více se dozvíte na webu karmeldrasty.eu.

-red-

Obnova kostela svatého Jakuba: kolaudace proběhla, práce nekončí

V prosinci 2022 proběhla ve farním kostele kolaudace stavebních prací. Mohli bychom se tedy domnívat, že práce jsou dokončeny a my už se jen můžeme radovat z pěkného výsledku. Ovšem další činnost spojená s čerpáním finančních prostředků z dotace IROP nekončí, naopak, v tuto chvíli je poměrně náročná. Spočívá totiž v administrativě, papírování, je tedy trochu neviditelná, ale velmi zodpovědná. Vše musí být přesné, ve správných termínech, abychom získali zpět vydané finanční prostředky. Dotace totiž funguje tak, že nejprve práce provedeme, zaplatíme z vlastního, prokážeme tuto skutečnost a požádáme o proplacení. Teprve po kontrole ze strany zprostředkovatele dotace se nám peníze vrátí.

Vzhledem k tomu, že jsme oproti původnímu rozpočtu ušetřili, požádali jsme o prodloužení termínu realizace, abychom využili všechny alokované peníze. Jak už jsme informovali, využijeme je na restaurování oltářních obrazů. Před Vánoci byly obrazy sejmuty a nyní probíhá výběrové řízení na restaurátorské práce. Obrazy budou vráceny na oltář do konce listopadu 2022; konec celého projektu očekáváme na jaře 2023.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Milí přátelé, dnes vám chci představit novou knihu Vojtěcha Kodeta *Bůh své bitvy neprohrává*. Rozhovor s ním vedl zkušený novinář, autor řady knižních rozhovorů se známými osobnostmi, Jan Paulas. Kniha vznikala téměř rok.

P. Vojtěcha jistě dobře znáte z charismatických konferencí v Brně, z přednášek na duchovních obnovách i jako autora četných knih. Je vyhledávaným kazatelem, exorcistou a duchovním vůdcem.

V knize je popsán jeho životní příběh a je doplněna krátkými úvahami – monologem – a mnoha fotografiemi z rodinných alb. Je poměrně obsáhlá, ale dobře se čte.

P. Kodet pochází z malé vesnice na Vysočině, kde také trávil v prosté venkovské rodině své dětství. Proto byla také jeho představou služba na venkovské farnosti, kde by měl k lidem velmi osobní vztahy a pomáhal jim v životě. Ve svých pětadesáti letech se však již smířil s tím, že nebude mít ani vlastní faru, ani nějaký větší vliv na život naší církve či svého řeholního karmelitánského společenství, a že ani více neúročí svá pozdní teologická studia v Římě.

Na začátku knihy autor seznamuje čtenáře se svým původem a vlastní rodinou. V jeho rodině se stalo několik nešťastných událostí, jejichž příčinu se snažil objas-

nit až v době dospělosti, na nic podstatného ale nepřišel. Spíše ho upoutalo, jak se jeho předkové k těžkým životním situacím dokázali postavit.

P. Vojtěch vzpomíná na svá studia, na pobyt a poměry v semináři v Litoměřicích, na poměry na severu Čech v době komunismu, na vojenskou službu v Bohumíně, na setkání se skrytou církví ještě během studia, na vstup do tajné řeholní komunity karmelitánů, kde těsně před revolucí složil věčné sliby, a také na svůj křest Duchem v Apoštolské církvi, jehož podstatu v knize vysvětluje.

Vzpomíná na svá kaplanská místa, kterých vystřídal hodně a vždy na nich značně oživil farní společenství, což samozřejmě vadilo StB.

Od roku 1990 působil v klášteře v Kostelním Vydří, kde byl převorem, novicmistrem a farářem zároveň, a kde zakládal s kamarádem Karmelitánské nakladatelství.

Po čtyřicítce ho přátelé přesvědčili ke studiu teologie na Terezianu v Římě, studia však musel přerušit, aby se postaral o svého umírajícího otce. Po dokončení studií zkoušel přednášet na fakultách v Praze a Olomouci, ale přílišná administrativa ho odradila.

Celá jedna kapitola je věnována službě exorcisty, kterou vykonával patnáct let, naposledy v karmelitánské komunitě v Praze – Liboci.

Nyní slouží lidem spoutaným, chudým a nemocným, duchovně doprovází, věnuje se přednáškové činnosti na duchovních obnovách a v poslední době také službě sestrám v karmelitánské komunitě Drasty.

Před třemi lety sám vážně onemocněl a v době covidové prožil náročné období roční péče o nemocnou matku. Během této doby mnohé ve svém životě a pohledu na sebe přehodnotil a také během celého roku při rozhovorech pro tuto knihu prožil velkou proměnu a cítí se vnitřně svobodnější.

Tuto a další knihy si můžete vypůjčit v pracovní době farní kanceláře, na farní kavárně nebo po dohodě se mnou na telefonu 602 842 013.

Milena Pfajřová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady proběhlo 29. března. Zazněly informace o chystané křížové cestě v parku pod Vlašským dvorem na Velký pátek (viz str. 3), rada odsouhlasila, že jiná cesta městem ani polední křížová cesta na Velký pátek se konat nebudou. Z dalších otázek velikonoční liturgie se diskuse chvíli zdržela u mše svaté na Boží hod, jakým způsobem do ní zapojit děti. Rada dospěla k tomu, že nějakým cíleným způsobem s dětmi pracovat je dobré, ale vyložení dětská mše svatá na Boží hod vhodná není. Při této mši bude také zakončena Modlitba se svatým Josefem (viz str. 3).

Z dalších plánovaných akcí pastorační rada hledala konkrétní podobu pouti za rodiny 1. května (viz str. 4), farního dne, který bude ve výsledku spojen s oslavou podávání prvního svatého přijímání dětem (viz str. 5), slavnosti Božího těla a Oslavy svátku svatého Jakuba. Byla rovněž informována o Noci kostelů, kterou u nás připravuje pracovní skupina v čele s Monikou Trdličkovou.

Jednání pokračovalo diskusí o tom, jak naložit s výstupy z farní etapy synodálního procesu, zejména zda a jak cíleně podněcovat a podporovat další diskusi o daných tématech v celé farnosti. Pastorační rada si předsevzala se za tyto otázky modlit, konkrétně nověnu, která začne týden před dalším jednáním.

Dále byl věnován prostor otázce, jak v našem společenství rozvíjet smysl pro charitu jako poslání církve a v tuto chvíli zejména zda a jak újeji propojovat farnost a místní oblastní charitu, respektive zvyšovat ve farnosti povědomí o činnosti charity. Robert Otruba, ředitel oblastní charity, představil komunikační strategii své organizace, zazněly návrhy na její doplnění směrem k farnosti. ►

Dalším tématem byl úklid především farního kostela. Anna Hylská upozornila, že systém dobrovolných služeb se v podstatě rozpadl, je tedy potřeba pokusit se ho obnovit. Výzvu najdete na str. 5.

Znovuotevřelo se téma bezhotovostního přispívání do kostelních sbírek. Jako schůdná cesta se nabízí umístit do kostela QR kódy k rychlému zadání platby v mobilním bankovníctví; farníci mají také možnost přispívat například prostřednictvím trvalého příkazu na účet farnosti.

Krátká debata se rozvinula okolo neformálního povídání u kávy, které navazuje na nedělní mši svatou. Členové rady jej považují za důležitou součást života našeho společenství a hledali způsob, jak farníky povzbudit, aby se po mši na místě pravidelně chvíli zdrželi – platí, že káva tomu značně napomáhá. Její příprava a nabízení je také služba, které se nyní pokusí vědomě ujmout Jan Čermák a skupinka farníků, kteří se takto již pravidelně po mši zdržují na faře.

P. Jan Uhlíř se zeptal členů rady, jaký mají názor na darování vesnických kostelů, pro jejichž správu a údržbu nemají farnosti kapacitu, obcím. Za dodržení představených podmínek (nadále zde bude možnost slavit liturgii, nebude se zde dít nic, co by bylo v rozporu s učením církve, v případě že by obec v budoucnu nechtěla kostel dále vlastnit, nabídne ho přednostně jako dar zpět farnosti), nikdo nebyl proti.

V závěru jednání Marie Knappová stručně informovala o dění na církevním gymnáziu, které aktuálně mimo jiné řeší nově příchozí studenty z Ukrajiny a také nabídku ubytování pro skupinu uprchlíků v bytových prostorách v jižním křídle kláštera.

Příští jednání pastorační rady se uskuteční ve čtvrtek 26. května.

-red-

INFORMACE ZE SEDLECKÉ FARNOSTI

Kající pobožnost

„Čiňte pokání a věřte evangeliu“, vyzývá Ježíš své následovníky a církev věrna Kristovu požadavku neustává vyznávat své hříchy a prosit za odpuštění. Nejvyšší formou pokání je svátost smíření. Řádná praxe této svátosti však může snadno vést k pocitu čehosi soukromého, co se vlastně společenství až tak moc netýká.

A právě proto konáme kající pobožnosti, při kterých se společenství věřících shromažďuje, aby společně naslouchalo Božímu slovu, s lítostí prožívalo vědomí vlastních selhání a sdílelo radost z odpuštění.

Jednoduše řečeno, kající pobožnost je bohoslužba slova s prostorem pro svatou zpověď. Ta příští bude v sedlecké katedrále v pátek 8. dubna od 16:30. Bohoslužbu povede Karel Macek ml. A k dispozici budou čtyři zpovědníci. Trvat bude nejvýše hodinu. Těšíme se na viděnou.

P. Pavel Tobek

Velikonoční bohoslužby

Všechny bohoslužby velikonočního tridua budou – jako obvykle – přátelské k dětem (tedy kratší a uzpůsobené dětskému vnímání). Jejich přehled je součástí kompletního seznamu začínajícího na straně 19.

-red-

Nabídka křížových cest a velikonočních svící

K prožívání postní doby patří modlitba křížové cesty. V katedrále je nabízíme v publikacích od mnoha autorů – přijďte si vybrat.

V sedlecké katedrále je možné zakoupit i velikonoční svíce různých velikostí, výběr viz foto. V nabídce jsou i jiné motivy.

Ludmila Cinerová

ZAHRADA MATEŘSKÉ ŠKOLY SVATÉHO JAKUBA

Přesně před rokem se zrodil nápad, že po rozšiřování mateřské školy by mohla přijít na řadu i její zahrada. Děti mají na klášterní zahradě prostor, který nám asi leckdo závidí. Dnes za námi na zahradu zavítal i velký bílý kocour, tak jsme si na chvíli připadali jako v Zahradě z knihy Jiřího Trnky.

Loni na jaře jsme řešili, co kde vysázíme, zasejeme, opravíme a při této diskuzi jsme přišli na to, že je škoda, že přilehlý pozemek nemá využití. Po několika rozhovorech jsme získali do pronájmu dalších 435 metrů čtverečních. Během letních prázdnin se zrušil stávající plot a vyrostl nový. V dolní části zahrady jsme z daru biskupství pořídili nové pískoviště. Poradili jsme se se dvěma zahradníky o stromech a keřích a o možnostech, co bychom mohli na zahradě vysázet, co naopak odstranit. Na čem se oba ►

zahradníci jednoznačně shodli, je plot, který by příliš neclonil. Zahrada má být chloubou, má to být „výkladní skříň“ naší práce.

A teď stojíme před otázkou, co s tím. Jak to udělat, aby byla zahrada naší vizitou, jaký koncept zahrady zvolit, kde sehnat finance.

Máme před sebou zcela určitý cíl, proměnit zahradu v místo, které bude v dětech probouzet vnímavost k životu, podporovat jejich celistvý rozvoj. Děti by zde měly zažívat radost z různých aktivit a zároveň i napětí, které je obsažené v každém objevování. Chtěli bychom, aby se zahrada stala místem společného setkávání s rodiči i s širší veřejností. Jednou z priorit proměny zahrady je vytvořit ji takovou, kterou budeme moci vlastními silami a prostředky udržovat.

Nyní nás čeká velice tvůrčí etapa. Pozorujeme děti, kde si hrají, jak si hrají, co k tomu potřebují. Dále chceme zapojit rodiče, aby nám řekli svoji představu. Požádali jsme také o pomoc Nadaci Proměny, která má s proměnami zahrad bohaté zkušenosti.

Víme, že jsme teprve na začátku projektu, a budeme rádi za každou pomoc či radu, jak na to, aby zahrada byla pro děti, rodiče a ostatní místem inspirace a setkávání.

Barbora Křivohlavá

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Oblastní charita Kutná Hora vyhlásila veřejnou sbírku pro Ukrajinu

Vyhlásili jsme veřejnou sbírku, která je určena na zajištění humanitární pomoci lidem postiženým válečným konfliktem. Výtěžek sbírky bude sloužit k zajištění základních životních a dalších materiálních potřeb ukrajinských uprchlíků, kteří postupně přicházejí do Kutné Hory a okolních obcí. Součástí je i poskytnutí psychosociální podpory, sociálních služeb a jiných druhů pomoci.

Proč jsme se tak rozhodli? Začali se na nás obracet podnikatelé, místní firmy i jednotlivci, že by rádi přispěli finanční částkou na pomoc uprchlíkům z Ukrajiny, kteří se v tuto chvíli nacházejí právě zde. Protože jsme neměli vhodný účet a veřejnou sbírku pro tento účel, rozhodli jsme se založit zcela novou humanitární veřejnou sbírku, kterou nám povolil Středočeský kraj. V platnost vstoupila 8. března.

Jak se můžete zapojit? Veřejná sbírka pro Ukrajinu má číslo účtu 50016-441888359/0800, variabilní symbol 111. Způsobů, jak přispět nebo pomoci, je více. Můžete ve prospěch této sbírky uspořádat akci nebo vám zapečetíme pokladničku do vaší provozovny nebo firmy. Můžete také věnovat část ze vstupného nebo prodeje vašich výrobků. Budeme rádi i za to, že o sbírce budete dále informovat nebo sdílet naše příspěvky na sociálních sítích. Veškeré informace najdete na našich webových stránkách kh.charita.cz.

Vybraná částka veřejné sbírky pro Ukrajinu k 24. březnu je 258 286,12 Kč. Děkujeme za vaše jednotlivé dary i za akce, jejichž výtěžek do sbírky posíláte. 10. března proběhla v prostorách refektáře GASK dražba fotografií Ondřeje Soukupa, která vynesla částku 159 000 Kč. Jarní rovnodennost v sedlecké katedrále přispěla dobrovolným vstupným ve výši 40 000 Kč. Akademický malíř Karel Demel se rozhodl prodat patnáct grafických listů, výtěžek rovněž poputuje prostřednictvím naší sbírky k ukrajinským maminkám a dětem. Prodejní výstavu grafik můžete zhlédnout v Dačickém domě až do 8. dubna a do sbírky přispět zakoupením grafiky.

Finanční prostředky ze sbírky již pomáhají. Zakoupili jsme dětskou výživu a hygienické potřeby pro ukrajinské maminky s dětmi v Kutné Hoře a pračku a kamna do rekreačního areálu ve Zbraslavicích, kde se od začátku konfliktu nachází více než 250 ukrajinských uprchlíků, převážně maminek s dětmi.

Marcela Mommersová

Výzva I

Aktuálně potřebujeme zabezpečit fungování nově vznikající tzv. adaptační skupiny pro ukrajinské děti ve věku 3 – 5 let v Tříkrálovém domě v Tylově ulici 494. Potřebovali bychom nejlépe ukrajinskou maminku, která by se mohla věnovat skupině maximálně 12 dětí. Jednalo by se o práci na dohodu. Podoba smlouvy je v jednání se Středočeským krajem.

Marcela Mommersová

Výzva II

Hledáme výpomoc předběžně na měsíc do charitního Centra Maják v Tylově ulici 503. Potřebujeme zástup za kolegyni, která půjde začátkem dubna na operaci. Dopoledne od 8:00 do 12:00 pro děti v předškolním věku a odpoledne od 13:00 do 16:00 pro starší děti ve věku 6 – 13 let.

Marcela Mommersová

NAPSALI JSTE...

Duchovní obnova žen

V pátek 25. února odpoledne zanechalo osmnáct žen z Kutné Hory a blízkého okolí doma své starosti, práci, rodinu a dorazilo do domu s krásným názvem Mariina zahrada ve Slavoňově, aby zde o víkendu obnovily a srovnaly svůj vztah s Pánem v modlitbě a tichém zamyšlení.

V tichu u vystavené Nejsvětější svátosti se nesly páteční večerní modlitby za mír pro Ukrajinu a tichem začalo i sobotní ráno. Po ranních chválách, následovala přednáška a mše svatá. Čas po výborném obědě jsme vyplnily pohybem, a to procházkou do poutního místa Rokole. Odpoledne nás navštívili manželé Melicharovi z komunity Chemin Neuf. Vyslechly jsme jejich přednášku, která byla spíš osobní, emočně velmi silnou výpověď o tom, že v manželství nestačí jen druhého poslouchat, ale důležité je slyšet! A vlastně to platí nejen v manželství. Po nedělních ranních chválách, mši svaté a opět výborném obědě, byl čas se rozloučit a zamířit domů.

Duchovní obnova pro mě byla novinkou, zúčastnila jsem se poprvé a vůbec jsem předem netušila, co mě čeká. Všechny obavy byly zbytečné. Prožila jsem nezapomenutelný víkend plný zážitků, které není jednoduché zde popsat. Prostě to si musíte zažít! Já posílám jen velké díky P. Uhlíři za duchovní posilu a podporu, Monice Trdličkové za dokonalé naplánování obnovy a všem zúčastněným za milý úsměv, povzbudivá slova a krásné společenství.

Věra Pořízková

Duchovní obnova mužů, pohled první

Letošní duchovní obnova si dávala na čas, a tak se scházíme po delší, vynucené odmlce. Dvanáct bratří usedá ke společnému večernímu stolu a zahajuje své setkání krátkou modlitbou. Po večeři následuje skvěle zvolený, v internetové filmové databázi hodnocený 83 % film z roku 2016 s názvem *Zrození hrdiny*. Snímek místy až mrazivě připomínal dnešní situaci na východ od nás a přinášel velkolepou duchovní očistu. Zdůraznění kvality vztahu s otcem bylo jistě plánovaným „oslím můstkem“ pro sobotní přednášku, kterou přednesl páter Jan.

Téma našeho vztahu k Otci je zásadní, a zvolená forma přednášky, při které je možné „jen“ vnímat, poté se věnovat sám sobě a tichu, a diskuse je ponechána na příště, ještě více umocňuje silné pocity. Zamyšlení nad tématy vnitřní svobody a hledání pravdy nenechalo vnitřně chladným žádného z nás. Odpolední výjezd do Deštného s výšlapem na kopec s kostelem svatého Matouše rozehrál i toho posledního nevěřícího. Při milé bohoslužbě v prázdném kostele přichází z čista jasna silný sluneční paprsek a dotyk z nebes je tím umocněn. Navštívujeme naši mládež na ►

Vesmíru, která se zde připravuje na své celostátní setkání, a uzavíráme den večerní adorací v kapličky v Rokoli.

Nebyla by to duchovní obnova bez nedělní návštěvy kostela svatého Jana Křtitele ve Slavoňově. Bohoslužba vedená Mons. Vladimírem Hronkem, jenž v Kutné Hoře řadu let působil, byla velmi milá a neuvěřitelně osvěžující.

Naše vzájemné bratrství je bezpochyby posíleno, a vztah k Bohu? Každý jsme si udělali svůj osobní pokrok. Odjíždíme Bohu blíže, dle svých vlastních tužeb a přání.

Michal Horeš – Šemík

Duchovní obnova mužů, pohled druhý

Vždy si s konáním duchovní obnovy vzpomenu na silné zážitky ze svého prvního setkání ve společenství mužů. První duchovní obnova mě obdařila krásným společenstvím a ukázala cestu, jak dál v následování Ježíše Krista. Obohacující byla už cesta autem, při které došlo k prvnímu seznámení s Jirkou Truncem, tehdy řidičem

velkých aut, na místě pak doprovázení spolubydličího Luboše Krátkého, který se mi věnoval s bratskou péčí, vzpomínám také na Oldu Šimka a jeho osobní výpověď o záłudné nemoci, velmi silný byl zážitek při celonoční adoraci v kapličky... a mohl bych pokračovat dále.

Toto vše jsem si uvědomil a prožil, když byla pozornost zaměřena na Martina Rathouze, který přijímal všechny dary a milosti první účasti na obnově. Jedním z vyvrcholení bylo i skrutinium v kostele svatého Matouše na kopci nad Deštným, spojené s tichou modlitbou za čekatelé křtu, nebo jeho upřímné vyznání přímo k bratřím při večerních přímlovách v kapličky nad Rokolí. Věřím, že i jeho toto duchovní setkání povznese k radosti z nového života, že ho obohatí a posílí na jeho cestě s Kristem.

Láďa Vokoun – senior

Seminář o evangelizaci v Hradci Králové

V sobotu 14. března jsme se Martou a Danielou vydaly do Hradce Králové na seminář o evangelizaci. Cesta byla klidná a my jsme měly po příjezdu spoustu času si rozmyslet, kterého z nabízených workshopů se zúčastníme. Volba byla velmi těžká, protože zajímavé byly všechny. Z Kutné Hory nás přijelo docela hodně, takže do sálu už jsme vstupovali ve skupinkách. Nadšeně jsme si povídali a radostnou atmosféru podtrhovala živá kapela. Před přednáškou P. Jana Linhartta jsme si všichni společně zazpívali a po jeho poutavém výkladu jsme se rozešli do vybraných workshopů.

Jana Sieberová, zakladatelka Domácího hospice Duha, vyprávěla moc hezky, hltala jsem každé její slovo. Hodinka utekla jako voda a já byla moc ráda, že jsme si mohly krátce popovídat ještě po obědě. Během odpolední „sdílecí hodinky“ s P. Tomášem Hoffmannem a Kristýnou Zemánkovou jsem si uvědomila, že naše farnost žije, máme tady různá spolčá, a že ne všude to bohužel mají stej-

ně. Po závěrečné adoraci jsme se rozjeli do krásného dne a cestou s vděčností vzpomínali nejen na báječný jahodový koláč, který jsme dostali ke kávě, ale hlavně na příjemně prožitý den.

Eva Saláková

Duchovní obnova s P. Pavlem Tobkem

V sobotu 19. března, na svátek svatého Josefa, se konala duchovní obnova v sedlecké farnosti, kterou připravil P. Pavel Tobek. Sešli jsme se v infocentru a zahájili dopoledne překrásnou modlitbou, která nás vedla k odložení všech našich starostí, úkolů atd. a k soustředění se na Boha a jeho hledání srdcem.

Téma duchovní obnovy bylo *Ženy v evangeliu*, vycházelo z příběhu o Ježíšovi a hříšnici v domě farizeově (Lk 7,36–50) a o Ježíšovi a cizoložnici (J 8,1–11). Mezi mnoha krásnými myšlenkami mne oslovilo to, že Bůh se neptá, kdo je spravedlivější, ale kdo má více rád. Hledí hlavně na člověka, ne na hřích, více na jeho budoucnost než na minulost (na rozdíl od farizeů a mnohdy i nás; může to být dobrý podnět pro zpytování svědomí). I to nejhorší může Bůh proměnit v něco krásného, když mu to nabídneme. Stačí, abych nahlédla a vyznala svůj hřích, a Bůh už spěchá s milosrdenstvím a novou perspektivou.

Takto povzbuzeni jsme se přesunuli do sedlecké katedrály, kde jsme duchovní obnovu zakončili mší svatou ze Slavnosti svatého Josefa. Díky Bohu, P. Tobkovi a všem, kdo se o tuto podnětnou duchovní obnovu zasloužili.

Marie Otradovcová

Brigáda, aneb jak si dát do těla a být užitečný

Na budově arciděkanství bylo potřeba odstranit část omítek na fasádě jižního průčelí, které poškozuje tlaková voda. S otcem Janem nás napadlo poprosit farníky o pomoc a zkusit společně udělat tento kus práce svépomocí. Hlavou nám vířily otázky,

ky, zda jsme ještě schopni se zamazat, zda jsme schopni se sejít i jinak než na kávu, povídání nebo kulturu. Výsledek předčil všechna očekávání. Nejen že dobrovolníků včetně kuchařek se sešlo třicet, ale chuť do práce a dobrá nálada, které všechny provázely celý den, byly ohromující. Troufám si říct, že brigáda se velmi povedla. Naplánovaná práce se s přehledem stihla, a ještě jsme odcházeli obohaceni sounáležitostí a ujištěním, že dokážeme vzít i za jinou práci než tu u počítače. Všem mužům i ženám patří velký dík. Přemýšlím, jestli nám ještě někde nepadá omítka... ☺

Soňa Krejčová

Sendvič medvídky Paddingtona: rezervní fond nebo Boží peníze?

Rádi bychom se s vámi rozdělili o radost, kterou jsme prožili při první vlně sbírek pro Ukrajinu. Náš hrozen, jak se říká malému společenství fokoláře, má svou krabičku, do které jednotliví členové podle možností a přiměřeně situaci vkládají nějaké peníze. Můžeme tomu říkat společenství majetku nebo Boží peníze. Tyto prostředky se používají v okamžiku nouze některého člena nebo (a to je důležité) když někdo zaznamená situaci, kdy je potřeba pomoci i mimo společenství.

Když charita vyhlásila sbírku zdravotnického materiálu, chtěla jsem koupit a dát do sbírky něco účinného na zastavení krvácení. Tento sortiment byl v lékárnách vyprodán. Zapátrala jsem na internetu a zjistila jsem, že jeden takový obvaz vyjde až na 1 300 Kč. Ihned jsem pochopila, že tudy pro mne cesta nevede. S jedním obvazem válku nevyhrajeme. Poslala jsem zprávu do společenství. V naší společné krabičce se nacházelo v dané chvíli 6 500 Kč. Další členové a členky začali okamžitě přihazovat. Jedna z nás se ozvala, že je schopna zařídit nákup přes známou farmaceutku, která zvolila vhodnou kombinaci léčiv a obvazů, aby se posloužilo více lidem.

Stručně pro ty, kdo neznají medvídky Paddingtona. Medvídek Paddington je rodinný film z roku 2014 o mluvícím medvídkovi. Úzce se dotýká problému emigrace v důsledku neštěstí a hledání nového domova. Je to film plný napětí, humoru, upřímnosti, statečnosti a lásky. Jeden citát za všechny: „Moudří medvědi si vždycky nechávají jeden sendvič v klobouku pro případ nouze.“ A právě takový sendvič má v příběhu nezastupitelné místo.

Nakonec od nás na Ukrajinu putoval hodnotný balík nejen zdravotnického materiálu, ale i chráničů kolen a nákrčníků.

Tento počín jistě není v současné době ničím výjimečný. Proč o něm tedy píšeme? Když se dlouhodobě dávají na stranu malé obnosy, které jsou nedotknutelné a slouží jen pro případ nouze, vytváří se ve společenství nejen finanční rezerva, ale také důvěra, že s penězi bude dobře ►

naloženo. Pak není problém požádat ostatní, aby pomohli, když sami cítíme, že na pomoc bližnímu nebo bližním nestačíme. Chceme vás také povzbudit, abyste se nebáli oslovit přátele, pokud vaše „Boží peníze“ na pomoc, kterou chcete poskytnout, nestačí.

Marie Macková

Tvůj život inspiruje

Život vůbec není lehký a přináší spoustu starostí a trápení. Už hodně let ho prožívám s Tebou, Ježíši. S prosbou o řešení jeho těžkých situací, ale i se svými radostmi se obracím na Tebe. Hledám v Tvém životě inspiraci a sílu, abych zvládla ten svůj.

Když jsem nedávno byla smutná, vzpomněla jsem si na Tvůj zážitek v Getsemanské zahradě.

Byl jsi tam sám a noc možná nebyla příliš vlídná. I ti nejvěrnější učedníci tu chvíli prospali. Ve svém smrtelném lidském těle jsi pocítil strach a na zem dopadaly krůpěje krve. Jak Ti asi bylo? Pomohla Ti hluboká víra a důvěra k Otci.

Po tomto intenzivním zážitku určitě dokážeš dokonale pochopit naše obavy a strach. A já Tě prosím, milý Pane, abys i nám dal takovou důvěru, odvahu a víru, která pomáhá všechno těžké překonat.

Jana Zelenková

DVĚ POHÁDKY

O beránkovi

Jmenuji se Petr a jsem zrovna tak malý kluk, jako vy. V zimně chodím na náves do školy, kde nás vyučuje počtům a psaní starý kantor Faltýnek, ale na jaře se dveře školy zamknou a my, děti, pomáháme rodičům s hospodářstvím. Většina, právě tak jako já, chodí na pastvu. Já mám na starost ovečky, a vždycky když zmizí ze strání poslední sníh, nemůžu se dočkat, až se svými chundelatými kamarády vyrazím na zeleňoučké kopce. A dnes vám, děti, budu vyprávět, co zvláštního se přihodilo loni.

V mém stádu byl jeden zvláštní beránek. Na první pohled byl stejný jako všichni ostatní, ale na ten druhý už ne. Byl chytrý a zvědavý. Stále se mě na něco vyptával, všecičko ho zajímalo. „Proč je tohle zrovna tak a ne jinak? Kdy bude tohle? A proč není tamto jiné...?“ Jenže čím víc se člověk, teda vlastně beránek, dozví, tím víc má v hlavě dalších otázek.

Měl jsem za to beránka Bedříška snad ještě raději než všechny ostatní ovečky. Když mi byla dlouhá chvíle, povídali jsme si, a den mi příjemně utekl.

Jenže čím víc beránek věděl o světě kolem, tím víc byl nespokojený. Nestačilo mu jen tak chodit po louce a spásat trávu. Ostatní ovce se nabaštily, pak si lehly na sluníčko a odpočívaly. Jenže Bedříšek zatoužil dělat něco víc!

Právě byla Květná neděle a ovečky na mě čekaly na louce za kostelem, až skončí mše. Ale Bedříšek se nepásl s ostatními, stál pod oknem a poslouchal, co se uvnitř děje. Když jsem vylezl ven s nadšeným bečením mě přivítal:

„Konečně jsem na to přišel! Sláva!“

„Na co, prosím tě?“ nechápal jsem.

„Chci být Beránek Boží!“ vyhrkl najednou.

„Ty jsi ale trdlo,“ smál jsem se mu. „To nejde, a nekřič takovou hloupost, někdo tě uslyší, a ještě dostaneš vynadáno, že urážíš Pána Boha! Mazej za ostatními.“

„Já přece nikoho nechci urazit. Co jsem provedl?“

„Neptej se a jdeme,“ vyhnal jsem ho. Byl jsem malý kluk a neuměl jsem mu vysvětlit, co provedl. Jen jsem tak nějak cítil, že by to říkat neměl. Pán Bůh je přece jen jeden, alespoň tak je to v desateru. A chtít být Beránek Boží je rouhání. Tak jsem si to myslel. ►

Od toho dne chodil Bedříšek jako tělo bez duše. Byl smutný, s nikým si nepovídal, o nic se nezajímal.

Za par dní odpoledne se zatoulal sám zase na tu louku ke kostelu. Právě z něj vyšel pan farář a byl zrovinka tak zachmuřelý jako můj beránek. Sedl si pod košatou lípu, která začínala pučet, sejal ruce a modlil se.

„Proč jste tolik smutný?“ zeptal se ho beránek, když se na konci modlitby pokřižoval.

„Víš, dnes je Velký pátek a zrovna jsou tři hodiny odpoledne. V tento den kdysi ukřižovali Ježíše Krista. A mě vždycky přepadne smutek, že musel tolik trpět za naše hříchy.“

„To už budete navždycky takhle nešťastný?“ litoval ho beránek.

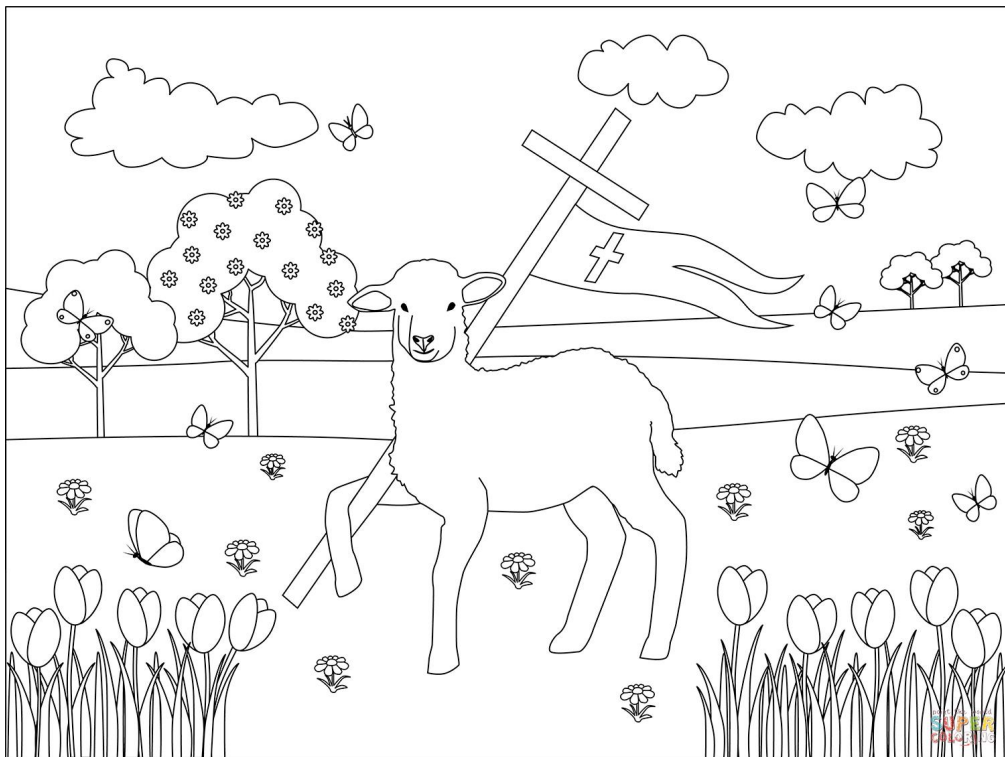
„Kdepak! Bůh je veliký a milosrdný! Dnes je sice všechno smutné, dokonce ani zvony na kostelní věži nevyzvánějí. Ale v sobotu v noci začneme slavit ten nejkrásnější svátek v roce. Beránek Boží se za nás obětoval, ale vstal z mrtvých a je na nebesích a díky němu máme život věčný!“

Bedříšek zůstal stát s otevřenou pusou: „Aha, tak teď tomu rozumím, proč se mi náš pasáček posmíval. Tohle bych nedokázal.“

„Copak bys nedokázal?“ ptal se farář a pohládl Bedříška za ouškem.

„Jednou jsem slyšel, jak krásně se o Beránku Božím zpívá v kostele, a tak jsem zatoužil se jím stát. Pasáček Petr mi to ale vymluvil. Smál se, že jsem hloupý.“

„To od něj nebylo hezké. A víš ty co? Myslím, že to vlastně nebyl úplně špatný nápad,“ usmál se moudrý farář. „Všichni bychom měli usilovat o to, abychom se Pánu Ježíši podobali. Nemůžeš se jím stát, to nejde. Ale náš Pán chce, abychom byli jako on. On byl totiž bez hříchu, měl v srdci jen lásku a dobro. Když jsme zlí a hře- ►

šíme, tak ho to moc mrzí. Všichni se tedy musíme snažit být co nejvíce dobří jako on. Pak z nás bude mít radost.“

„Co mám tedy dělat?“

„Buď laskavý a pomáhej... Pak se budeš podobat Beránku Božímu,“ pan farář Bedříškovi požehnal a vrátil se do kostela. Beránka zaplavilo nepopsatelné štěstí a od té doby konal jen samé dobré skutky.

A víte děti, že nejen on? I já jsem se poučil! Nejen, že se už nikdy nebudu posmívat cizím přáním, ale i já se chci podobat Ježíši Kristu, Beránku Božímu. Od těchto Velikonoc jsem ten nejhodnější kluk ze vsi: zdravím, poslouchám rodiče, pomáhám starým babičkám nosit těžký košík z lesa, tatínkovi na zahradě a občas i mamince v kuchyni. Nesmírně nás to s Bedříškem oba baví a doufáme, že Pán Bůh má z nás zrovna takovou radost, jako ti, kterým pomáháme.

Děti, zkusíte to od letošních Velikonoc s námi také?

O zlém králi

V Červeném království panoval zlý král. Všichni jeho poddaní ho museli poslouchat, nikdo se mu nesměl protivit. Zkrátka museli dělat jen to, co chce on. Nařizoval všem i co mají říkat a co si myslet. Většina lidí v tom království byla nešťastná, ale nikdo neměl odvalu se zlému králi postavit.

Jenže král byl nejen zlý, ale i hamizný. Chtěl mít větší bohatství a moc nad lidmi. Proto zatoužil podmanit si i sousední království a snad i celý svět. Kdo ví? Do hlavy mu nikdo neviděl. A tak nařídil svým vojákům, aby do sousední země vtrhli, plenili ji, dokud se mu celá země i se svým králem nevzdá.

Rozpoutal kolem strašné zlo. Vojáci zapalovali chalupy, odváděli tatínky od rodin a verbovali je mezi vojáky. Když je válka, je všude bída, hlad a smutek.

V sousedním království se každý den modlili, aby jeho zlé běsnění přestalo. „Proč se nesejde s naším králem a nedomluví se jako dva rozumní lidé?“ ptaly se stařeny a maminky, které měly strach o své děti. A tak se všechny každý večer scházely a jako jedno tělo prosily Pána Boha, aby ten zlý král dostal rozum.

Milostivý Bůh se slitoval a seslal k zlému králi svého anděla. Ten přistoupil k jeho lůžku a položil mu ruce na čelo. Jak se ho dotkl, král uviděl všechnu tu bolest a smutek, které svým jednáním způsobil. A on to všechno špatné nejen viděl, ale na chvíli i cítil.

Celý udýchaný a vystrašený se probudil, posadil se na postel a rozhlížel se kolem, co se to s ním děje. Když ale otevřel oči, anděl byl už ten tam.

Král padl na kolena a prosil o odpuštění: „Co jsem to jen způsobil? Jak jsem mohl být, tak krutý?!“ Vtom si ale uvědomil, že nestačí lomit rukama. Musí to zastavit!

Běžel přes nádvoří až na hradby, vytrhl podrímujícímu vojákovi z ruky trubku a sám začal troubit na ústup. Všichni hned přestali válčit. Jak by také ne? Vždyť nikdo válčit nechtěl, jen poslouchali královy rozkazy.

Hned ráno král nakázal všem svým vojákům, aby v sousedním království pomohli napravit všechny škody, které tam způsobili. Když dali všichni své síly dohromady, za pár týdnů stály všechny chalupy opravené a tatínkové se svými syny zase v poklidu orali malá políčka mezi vesnicemi. Děti i jejich maminky se šťastně usmívaly a zlý král, když usínal, cítil stejnou radost i ve svém srdci.

A proto se můžeme, děti, i my se svými rodiči pomodlit za všechny zlé krále a panovníky, kteří na světě žijí a žít budou, aby k nim sestoupil Boží anděl, oni prociťli a obrátili svá srdce. A všude byl jen klid, mír a láska.

Amen.

autorkou obou pohádek je Monika Svobodová

Jana Klingerová žije v Křeseticích, kde působí také jako učitelka na základní škole. V bykáňské farnosti, kam Křesetice patří, se podílí na životě společenství v mnoha rovinách. Zeptali jsme se na tyto aktivity, ale i na svědectví z osobního života v rodině.

Začněme zcela aktuálně: ve svých prostorech jste ubytovali skupinku uprchlíků z Ukrajiny, bydlí u vás již více než dva týdny. Jaká je to zkušenost, jak se vyvíjí váš pohled na tuto situaci?

Ubytovali jsme pětičlennou rodinu (babičku, maminku a tři děti). Vzhledem k tomu, že naše nejstarší děti již vylétly z rodinného hnízda, naskytla se možnost nabídnout střechu nad hlavou pro lidi v kritické životní situaci. Přijmout lidi, které neznáme a s kterými se prakticky přímo nedomluvíme, vzbuzovalo jisté obavy. Oproti tomu vědomí, že nepomůžeme lidem v nouzi, ačkoliv máme možnost, bylo pro nás nepřijatelné. Počáteční rozpaky postupně ustupují, vzájemně si na sebe zvykáme a soužití je den ze dne lepší. Významným pomocníkem v budování vztahů je náš pejsek. Zvláště dětem pomohl v komunikaci s námi. Když se člověk pokusí vžít do jejich situace, tak si uvědomí, že to nejsme my, kdo má skutečné potíže.

Co vaše pomoc uprchlíkům obnáší, co od vás lidé, kterým jste nabídli útočiště, potřebují? S čím se potýkáte, když se snažíte jim pomoci?

Připravili jsme dva pokoje (stůl, židle, lůžka, skříň) a kuchyňku. Zpočátku jsme

jim pomohli s úředními záležitostmi. Trochu jsem nápomocna mamince s hledáním práce. Děti nastoupily do školy. V současné době fungují samostatně. Naopak oni pomáhají nám, zapojili se do prací v domácnosti i na zahradě. Jsme jim za to vděční.

Další kapitolou ze současného dění je synoda o synodalitě, do které jste se zapojili utvořením synodální skupiny ve vaší farnosti. Co vám tato zkušenost přinesla a jak na ni chcete navázat, jaký od ní očekáváte další vývoj?

Společné setkání synodální skupinky mne obohatilo. Měli jsme prostor si popovídat a lépe se poznat. Zaměřili jsme se konkrétně na naše společenství. Přemýšleli jsme o tom, jak se více otevřít lidem v obci, jaká je budoucnost církve a kostelů na vesnicích. Vzešla spousta nápadů, některé už realizujeme. Také jsme si uvědomili, že nám chybí společné setkávání se mimo bohoslužbu, kde by byl prostor si popovídat, zazpívat si, sdílet odkazy na zajímavé přednášky a podobně. Doufám, že setkání zrealizujeme.

Čím je podle vás specifická a jedinečná vaše farnost? Co na ní máte ráda a jaké jsou podle vás problémy, se kterými se potýká?

Naši farnost vnímám jako rodinu, do které patřím. Vyrostla jsem v ní, jsme si blízcí. Mnozí již odešli k Pánu. V době mého dětství a puberty jsem se cítila tak trochu sama, byla jsem s kamarádkou jediná z mladší generace. V té době pro mě bylo důležité společenství mládeže v Kutné Hoře. Děti a mladí potřebují kolem sebe vrstevníky. To v naší farnosti chybí, je nás zkrátka málo. Přesto jsem ráda, že se scházíme kromě bohoslužeb také na adoraci a jednou za měsíc na chválách, a že křesetický kostel zůstává místem modlitby.

Ve společenství sloužíte mimo jiné svým darem hudby – kytarou a zpěvem doprovázíte bohoslužby i jiná setkání. Co pro vás hudba ve vztahu k víře znamená? Jak se ve vaší farnosti ujal rytmické písně při liturgii?

Již dávno bylo řečeno, že kdo ze srdce zpívá, dvakrát se modlí. Zpěv a hudba mne hodně přibližují k Bohu. Při bohoslužbách většinou zpíváme jednu rytmickou píseň, občas celou mši svatou. Myslím si, že lidé jsou rádi, někteří s námi zpívají.

Zmínili jsme vaši pedagogickou profesi. V křesetické škole letos učíte prvňáčky a druháčky spojené do jedné třídy. Jak při své práci naplňujete povolání k hlásání evangelia? Jak na něj reagují vaši žáci, případně jejich rodiče?

Pro mne je nejdůležitějším poselstvím evangelia láska. Snažím se mít své žáky ráda. Vedu je k vzájemnému respektu, aby viděli na druhém to dobré a jedinečné, aby se uměli omluvit a odpustit si. Během školního roku si s dětmi povídáme o svatém Václavovi, Martinovi, Barboře, Mikuláši... o Vánocích a Velikonočních, vysvětlujeme si některé symboly, tradice atd. Děti jsou zvědavé a reagují přirozeně a bezprostředně. S rodiči jsem zatím žádný přímý konflikt neměla.

S manželem máte čtyři děti, nyní již dospělé, a jste už i babičkou

a dědečkem. Jak se cítíte v této nové životní etapě?

Roli dědečka a babičky si moc užíváme. Je to krásný a nový rozměr života.

Pokud můžu mluvit o jakémsi odstupu, který v tomto ohledu máte, jak z něj vnímáte výchovu dětí? Co je v ní podle vás nejdůležitější?

Nejdůležitější je podle mého názoru láska, upřímnost, odpuštění a vzájemná úcta. Přiznat chybu a omluvit se. Potřebná jsou však i pravidla, řád, mantinely. Tříbí nás a učí sebekázní. V knize známého psychiatra Radkina Honzáka jsem četla, že pro zdravý vývoj dítěte je důležité, aby zažívalo také frustraci, pocit, že nemůže mít všechno hned. A nad tím vším by měla být modlitba. To, že mohu své děti svěřit do rukou Božích, mne vždy naplňovalo a naplňuje pokojem.

Jak by podle vás dnes měla vypadat křesťanská výchova v rodinách? Co byste poradila rodičům, kteří se snaží předat víru svým dětem (a v určitých momentech naráží na odpor nebo vlastní pochybnosti o tom, do jaké míry děti do něčeho nutit apod.)?

Křesťanská výchova by měla vycházet z přirozeného života rodiny. Předávání víry je přirozené sdílení hodnot. Děti by měly vidět, že život z víry je součástí života rodičů. Účast na nedělní bohoslužbě byla a je součástí života naší rodiny, proto jsme s dětmi v této věci nedisputovali.

Děti svět pozorují a napodobují chování druhých. Když se s nimi modlíme, děkujeme Bohu za pomoc při práci, za ochranu na cestě, svěřujeme mu starost o tatínka, babičku, dědu, apod., tak se víra stává součástí i jejich života. V období puberty, kdy se člověk osamostatňuje a hledá svůj osobní vztah k Bohu, je velmi důležité přátelství a sdílení víry mezi vrstevníky. V této věci hraje důležitou roli společenství mládeže.

Nedávno jsem kývl na nabídku učit dvě hodiny týdně matematiku na jazykové škole pro cizince. Jsou především z Kazachstánu a Kyrgyzstánu a do České republiky přijeli studovat vysoké školy, ale předtím se musejí naučit česky, takže jsou rok na jazykovce. Někteří se hlásí na školy technické nebo ekonomické, proto opakujeme matematiku – v češtině. Rozhodl jsem se, že občas, než smažu tabuli, jim položím otázku.

Ptal jsem se jich, co je překvapilo, když přiletěli do Čech. Říkali, že 1) to, jak je tu levné pivo, obzvlášť v porovnání s tím, jak tu máme vysoké platy (pivo nepijí); 2) že Češi jsou přátelští; 3) jak hezká je tu architektura a že jí tu je hodně; a 4) že je tu hodně psů. *Hodných* psů, zdůraznili.

Podruhé jsem se ptal, co je u nich samozřejmé a u nás ne. Říkali, že 1) u nich jsou hory; 2) že nejíme koňské maso a naopak jíme vepřové; a 3) že u nich je Den matek státním svátkem.

Vzal jsem je na naše gymnázium, protože je zajímala barokní budova, ve které se i po téměř třech letech stále učí. V průběhu rozhovoru, který jsme při tom vedli, jsem nepochopil rozdíl mezi *halal* a *košer* a nepovedlo se mi přiblížit jim význam věty „Dvě dívky šlechtického původu odkázaly své věno voršilskému řádu pro stavbu tohoto kláštera.“ Ztroskotali jsme především na výrazech *šlechtický původ*, *věno*, *církevní řád* a *klášter*.

Ale vím, že logaritmy, derivace a analytická geometrie se v Kyrgyzstánu učí v podobné míře a se srovnatelným úspěchem jako u nás.

Zašli jsme (Aidana, Nurtilek, Fatima a já) na čokoládu na Kozí plácek. Ptal jsem se jich, co věděli o Čechách, než se přijeli studovat. Nadhodil jsem jméno Jaromír Jágr, ale to jim nic neřeklo. Postupně si vybavovali, že Gregor Mendel působil v Brně, Franz Kafka v Praze a Sigmund Freud se narodil v Příboře na Moravě. Jako první ale zmínili firmu Škoda, která působí i v Kazachstánu.

Dál mě překvapilo, že nový rok slaví 21. března, na jarní rovnodennost. Je to pozůstatek tamní nomádské minulosti. *Alma Ata*, donedávna hlavní město Kazachstánu, znamená doslova *Tablečný dědeček*. Dívky z Kyrgyzstánu jsou v Kutné Hoře občas osloveny vietnamsky místními Vietnamci, protože kutnohorští Vietnamci je považují za Vietnamky. Hlavní město Kazachstánu se poslední dobou jmenuje Nur Sultan a přejmenoval ho tak předposlední prezident Nursultan Nazarbajev. Představoval jsem si, že Praha by se podle téhle logiky mohla jmenovat Miloš.

Při povídání nějak přišla řeč na Karla IV., největšího Čecha. Říkal jsem jim mimochodem, že měl čtyři ženy. Chvilku mlčeli a pak se jeden z nich zeptal:

„Muslim?“

Z Kozího plácku jsem odcházel plný dojmů, takže abych je strávil, šel jsem domů pěšky. Zastavil mě ale pán, kterého sice neznám a nikdy jsem ho neviděl, on ale přesně věděl, kde bydlím, jak dlouho a že jsem učitel. Byl velmi rozložitý, musel zatáhnout břicho při každém pootočení volantem a celou cestu mi líčil, jak se jeho život po druhé cévní mozkové příhodě od základů změnil. Snažil jsem se ho poslouchat, ale moc to nešlo, protože jel strašně rychle.

Ten večer jsem měl možná víc než jindy pocit, že každý z nás žijeme ve své specifické krabici a vnímáme svět z vlastního úhlu – a nahlédnout do krabičky chlapíka z Chlístovic může být srovnatelně intenzivní zážitek jako komunikace se studenty z Kyrgyzstánu.

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY V KUTNÉ HOŘE A OKOLÍ

Květná neděle (10. dubna)

7:30	Křesetice	Mše svatá
9:00	Kostel sv. Jakuba	Mše svatá
11:00	Třebonín	Mše svatá

Zelený čtvrtek (14. dubna)

18:00	Kostel sv. Jakuba	Mše svatá
18:00	Sedlecká katedrála	Mše svatá přátelská k dětem

Velký pátek (15. dubna)

8:45	Sedlecká katedrála	Modlitba ranních chval
9:00	Sedlecká katedrála	Křížová cesta pro rodiny s dětmi
9:00	Kostel sv. Jakuba	Modlitba ranních chval
10:00 – 14:00	Kostel sv. Jakuba	Kostel otevřený k modlitbě a ztišení
15:00	Kostel sv. Jakuba	Velkopáteční obřady
15:00	Sedlecká katedrála	Velkopáteční obřady přátelské k dětem
16:30 – 23:59	Kostel sv. Jakuba	Adorace u Božího hrobu
21:00	Park pod Vlašským dvorem	Křížová cesta

Bílá sobota (16. dubna)

00:00 – 17:00	Kostel sv. Jakuba	Adorace u Božího hrobu
7:30	Sedlecká katedrála	Modlitba ranních chval
9:00	Kostel sv. Jakuba	Modlitba ranních chval
19:00	Sedlecká katedrála	Vigilie Vzkříšení přátelská k dětem
20:00	Kostel sv. Jakuba	Vigilie Vzkříšení

Zmrtvýchvstání Páně (17. dubna)

7:30	Malešov	Mše svatá
8:00	Malín	Mše svatá
9:00	Chrám sv. Barbory	Mše svatá
9:30	Sedlecká katedrála	Mše svatá
11:00	Třebonín	Mše svatá
11:00	Církvice	Mše svatá
13:00 – 17:00	Kostel sv. Jakuba	Kostel otevřený k modlitbě a ztišení

Pondělí velikonoční (18. dubna)

9:00	Kostel sv. Jakuba	Mše svatá
10:30	Chlístovice	Mše svatá
11:00	Paběnice	Mše svatá
13:00 – 17:00	Kostel sv. Jakuba	Kostel otevřený k modlitbě a ztišení
18:00	Sedlecká katedrála	Poutní mše svatá s kázáním P. Karla Moravce

KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	03. 04.	Adorace za mír na Ukrajině (od 14:00 do 17:00 – kostel sv. Jakuba)
Po	04. 04.	Modlitba za charitu (15:00 – klášterní kostel)
Út	05. 04.	Mše svatá pro děti (16:00 – klášterní kostel)
St	06. 04.	Svěření pokladů církve katechumenům (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	08. 04.	Kající pobožnost (16:30 – Sedlec)
Pá	08. 04.	Pobožnost křížové cesty (17:30 – kostel sv. Jakuba)
Pá	08. 04.	Společenství nejmladší mládeže do 14 let (19:00 – arciděkanství)
Ne	10. 04.	Příležitost ke svátosti smíření (od 14:00 do 16:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	10. 04.	Sbírka na pojištění diecéze
Pá	15. 04.	Křížová cesta (21:00 – terasy v parku pod Vlašským dvorem)
So	16. 04.	Schůzka Slunečního kmene (9:00 – Sedlec)
Ne	17. 04.	Sbírka pro křesťany ve Svaté zemi
Ne	17. 04.	Ukončení Modlitby za rodiny se sv. Josefem (9:00 – Sv. Barbora)
Ne	17. 04.	Družina Concordia barví vajíčka (17:00 – Sedlec)
St	20. 04.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
Pá	22. 04.	Společenství nejmladší mládeže do 14 let (19:00 – arciděkanství)
So	23. 04.	Pouť na Libici nad Cidlinou (mše svatá v 10:00)
So	23. 04.	Večer chval s promluvou P. Jana Uhlíře (19:00 – Křesetice)
Ne	24. 04.	Kartička na četbu Nového zákona
St	27. 04.	Kavárna s překvapením: Turecko (19:00 – arciděkanství)
Pá	29. 04.	Společenství nejstarší mládeže (19:00 – arciděkanství)
So	30. 04.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	30. 04.	Sluneční kmen a družina Concordia pálí čarodějnice na Kaňku (sraz v 17:30 u fary v Sedlci)
Ne	01. 05.	Pouť za rodiny (15:00 – Roztěž)

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST – ARCIDĚKANSTVÍ KUTNÁ HORA
SRDEČNĚ ZVE

KŘÍŽOVÁ CESTA

PAŠIJE – BIBLICKÉ VYPRÁVĚNÍ
O UTRPENÍ JEŽÍŠE KRISTA

VELKÝ PÁTEK 15. 4. 2022 | 21 HOD
PARK POD VLAŠSKÝM DVOREM

Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora